

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทแรกของสัตกูรูคือการละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณ
คำถาม: ทำไมลูกๆ ถึงไม่มีความปรารถนาใดๆ ในเวลานี้?

คำตอบ: เพราะลูกทุกคนอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาทางร่างกายของลูก ในเวลานี้จะถูกทำลาย เวลานั้นลูกไม่ต้องการสิ่งใด ลูกต้องกลายเป็นชอทานอย่างสมบูรณ์ หากลูกสวมสิ่งใดที่มีราคาแพง สิ่งนั้นก็จะต้องรังสติปัญญาของลูก และแล้วลูกก็จะเฝ้าแต่ติดกับอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม เมื่อลูกทำความเพียรพยายามและกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะได้รับอำนาจในการปกครองโลก

โอมชานติ ลูกๆ นั้่งที่นี้เป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ15 นาทีและบาบาก็ทำให้ลูกนั้่งที่นี้เป็นเวลา 15 นาทีด้วยเช่นกันเพื่อที่ว่าลูกจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกได้รับคำสอนเหล่านั้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและแล้วลูกก็ไม่ได้รับคำสอนเหล่านั้นอีกเลย ในยุคทอง ลูกจะไม่ได้รับการบอกให้นั้่งในสำนักเป็นดวงวิญญาณ เพียงสัตกูรูเดียวเท่านั้นที่พูดเช่นนี้และมีคำกล่าวถึงท่านว่าสัตกูรูผู้เดียวพาลูกข้ามฟากและคนอื่นทำให้ลูกจมน้ำ พ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณที่นี้ ท่านเองมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อคือพ่อของลูกดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านไม่จำเป็นจะต้องกลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่จะจดจำท่าน มีหลายคนที่เป็นของศาสนาเทพนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจอย่างดีมากและอธิบาย พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของลูกทั้งหมดและท่านก็เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ความรู้นี้คงอยู่ในลูกดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณนำสันสการ์ต่างๆไป พ่อมีสันสการ์เหล่านั้นอยู่แล้ว ลูกทั้งหมดเชื่อว่าท่านคือพ่อ คุณสมบัติพิเศษอื่นที่ท่านมีก็คือท่านมีความรู้ดั้งเดิมนี้ ท่านคือเมล็ด เช่นที่พ่อนั้่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องนั้่งและอธิบายแก่ผู้อื่น พ่อคือเมล็ดของโลกมนุษย์และท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและผู้เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของทั้งต้นไม้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้ของต้นไม้นี้ เมล็ดของต้นไม้คือพ่อผู้ที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เช่นเดียวกับต้นมะม่วง เมล็ดของมะม่วงนั้นจะถูกเรียกว่าผู้สร้างของต้นมะม่วง ราวกับว่าเมล็ดนั้นคือพ่อแต่เมล็ดนั้นไม่มีชีวิต หากเมล็ดนั้นมีชีวิตก็จะรู้ว่าทั้งต้นไม้ออกมาจากมันอย่างไร แต่เมล็ดนั้นไม่มีชีวิต เมล็ดนั้นลูกเพาะอยู่ที่ดิน ผู้เดียวนี้คือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านอาศัยอยู่เบื้องบน ลูกกลายเป็นเมล็ดที่ยิ่งใหญ่ ลูกรับความรู้ี้จากพ่อ ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นกัน ลูกต้องการสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีอาณาจักรของเทพในสวรรค์ ราชา ราชนี ผู้ที่ยากไร้ ผู้ที่มั่งคั่ง ปวงประชาทั้งหมด ฯลฯ ลูกสร้างขึ้นในอาณาจักรได้อย่างไร? เวลานั้นลูกรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้รับการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไรและใครกำลังก่อตั้ง พระเจ้ากำลังก่อตั้ง พ่อพูดว่า ลูกๆ ไม้ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้น สิ่งนั้นก็เกิดขึ้นตามแผนของละคร ทุกคนถูกผูกไว้กับละคร พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อถูกผูกโดยละคร พ่อก็ได้รับบทบาทเช่นกันและพ่อก็เล่นบทบาทนั้น ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ผู้อื่นทั้งหมดถูกเรียกว่าพี่น้องเพศชาย ไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าเป็นพ่อ ครู และกูรู ท่านคือพ่อสูงสุด ครู และเป็นสัตกูรูด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ต้องไม่ถูกลืม อย่างไรก็ตามลูกๆ ลืมเนื่องจากอาณาจักรนั้นได้รับการก่อตั้งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ในไม่ช้ามันก็จะกลับมาปรากฏให้เห็นว่าลูกแต่ละคนนั้นทำความเพียรพยายามอย่างไร และไม่ว่าลูกจะจดจำพ่อหรือไม่ และไม่ว่าลูกจะกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือไม่ ก็สามารถเข้าใจได้จากกิจกรรมของใครบางคนว่าเขาฉลาดในความรู้นี้หรือไม่ พ่อไม่ได้พูดอะไรกับใครโดยตรงในกรณีที่เขากลับมาสันสติและขุนมัวไม่พอใจเกี่ยวกับสิ่งที่บาบาพูดและสิ่งที่ผู้อื่นพูด พ่อสามารถบอกได้ว่าผู้หนึ่งผู้นี้กำลังทำงานรับใช้อย่างไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับงานรับใช้ พ่อมาและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เป็นลูกๆ ที่ต้องจดจำพ่อ วิชาของการจดจำระลึกถึงนั้นยาก พ่อสอนโยคะและความรู้นี้แก่ลูก ความรู้นี้ง่ายดายมาก เป็นในการจดจำระลึกถึงที่ลูกๆ ลืมเหลว พวกเขากลับมาสำนักที่เป็นร่าง และแล้วพวกเขาก็ได้มีความคิดขึ้นมา เช่นที่ว่า ฉันต้องการสิ่งนี้ ฉันต้องการสิ่งที่ดีมากนี้ พ่อพูดว่า ที่นี้ลูกอยู่ในสถานะของการถูกเนรเทศ เวลานั้นลูกต้องไปสู่สภาพของการปลดเกษียณดังนั้นลูกไม่สามารถสวมใส่อะไรเช่นนั้น(ราคาแพง) หากลูกมีสิ่งต่างๆ ทางโลกเช่นนั้นสิ่งเหล่านั้นก็จะดึงดูดลูก แม้แต่ร่างของลูกก็จะดึงดูดลูกและทำให้ลูกเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถรับอำนาจในการปกครองโลกโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกทำความเพียรพยายามและจะทำความเพียรพยายามต่อไปตามลำดับกันไปเวลาล่วงจรรแล้วจรรเล่า ผลลัพธ์ก็จะได้รับการเปิดเผยอย่างต่อเนื่อง

ในโรงเรียนเช่นกันก็มีการโยกย้ายนักเรียนไปตามลำดับกันไป ครูก็จะเข้าใจว่าคนนั้นคนนี้ทำความเพียรพยายามที่ดี เขามีความใส่ใจในการสอนผู้อื่นเขามีความรู้สึกนั้น ที่นั่นได้มีการโยกย้ายพวกเขาจากชั้นเรียนหนึ่งไปสู่อีกชั้นเรียนหนึ่งและแล้วก็ไปสู่ชั้นที่สองและแล้วก็ชั้นที่สาม ที่นี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อลูกมีความก้าวหน้าต่อไป ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเท่าไร ทุกสิ่งก็ยิ่งมีการเปิดเผยมากขึ้นเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย และแล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าบางคนกลายเป็นราชาและราชินีและคนอื่นก็กลายเป็นสิ่งอื่น ปวงประชามากมายก็ถูกสร้างขึ้นเช่นกัน ทุกสิ่งสามารถรู้ได้จากกิจกรรมของพวกเขาว่า ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างไร? ผู้นี้มีความรักต่อพ่อมากแค่ไหน ลูกต้องรักพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่พี่น้องเพศชาย ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากความรักสำหรับพี่น้อง ลูกทั้งหมดกำลังจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป นี่คือสิ่งหลักๆ ลูกจะได้รับพลังกำลังด้วยการจดจำระลึกถึง แต่ละวันแบบเตอร์รี่ของลูกก็จะถูกชำระอย่างต่อเนื่องเพราะลูกเข้าถึงความรู้นี้ ลูกศรัยยังคงลูกลงอย่างต่อเนื่อง แต่ละวันลูกเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้าตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้เดียวนี้คือพ่อ ครู และสัตครูเท่านั้นที่ให้คำสอนแก่ลูกเพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครสามารถให้คำสอนเหล่านี้ได้ พวกเขาทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครได้รับความรู้ที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นพ่อ ครูหรือครู แต่ละคนกำลังเล่นบทบาทของเขาเอง ลูกเฝ้าดูสิ่งนี้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องมองดูการละเล่นทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกต้องมีการกระทำด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สร้าง ผู้กำกับและเป็นนักแสดง ชีพบาบาและกระทำ ท่านคือพ่อของทุกคน ท่านมาและให้มรดกแก่ลูกสาวลูกชายทั้งหมด ท่านคือพ่อผู้เดียวเท่านั้นและดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย มรดกนี้ได้รับจากพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่ได้จดจำสิ่งใดของโลกนี้ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า สิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถเห็นทั้งหมดนั้นสูญสลาย เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นจดจำชาติบุรพกรรม นั่นคือพวกเขาจดจำบ้าน พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับชาติบุรพกรรม นั่นลูกเรียกว่าความไม่รู้ สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดถึงการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่ว่าจะวิธีใดที่พวกเขาสร้างขึ้นทั้งหมดนั้นก็ผิด พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่แสดงให้เห็นหนทางที่ลูกต้อง พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชาตามแผนของละคร บางคนพูดว่าสิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของเรา บาบ่าทำให้เราสามารถเปิดปากของเรา มีเมตตานี้! พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของการที่บาบ่าจะทำอะไรเช่นนี้ สิ่งหลักคือการที่ลูกต้องทำตามคำแนะนำ เพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับคำแนะนำที่ลูกต้อง คำแนะนำทั้งหมดของมนุษย์เป็นสิ่งผิด เพราะทุกคนมีกิเลสทั้งห้าในตัวเขา ในขณะที่ลูกลงมาเรื่อยๆ ลูกก็กลับมาผิดต่อไปเรื่อยๆ ดูซิว่าผู้คนนั้นเฝ้าแต่ใช้พลังลึกลับมากมายเพียงใด ไม่มีความสุขในสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นคือความสุขชั่วคราว สิ่งนั้นลูกเรียกว่าความสุขที่เป็นเหมือนกับหนึ่งหยดของมูลกกา ลูกต้องอธิบายภาพมันใดและต้นไม้อย่างดีมาก ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครจากศาสนาใดก็ตามว่า ผู้ก่อตั้งศาสนาของคุณมาในเวลานั้นๆ พระคริสต์จะมาในเวลานั้นๆ ผู้ที่เคยเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นก็จะชอบศาสนานั้นและจะมาที่นี้ในทันที ที่เหลือก็จะไม่ชอบสิ่งนี้ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำความเพียรพยายามได้อย่างไร มนุษย์ก็นามมนุษย์เข้าไปในทะเลแกลง แต่ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว นี่เป็นทะเลแกลงที่แสนหวานมาก สติปัญญาของดวงวิญญาณเชื่อมโยงในโยคะกับพ่อ ดวงวิญญาณได้รับการบอกให้จดจำพ่อ ทะเลแกลงเหล่านี้คือทะเลแกลงแห่งการจดจำระลึกถึง พ่ออาศัยอยู่เบื้องบน ท่านรู้ว่าเราเป็นดวงวิญญาณและเราต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ร่างกายเหล่านี้ต้องมีการละทิ้งที่นี้ ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกกำลังทำอะไรขณะนี้? ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปอยู่เหนือเสียง พ่อพูดว่า ทุกคนต้องมาหาพ่อ ดังนั้นท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ความตายนั้นรับได้เพียงครั้งเดียวและความตายนั้นที่จริงแล้วไม่ได้เป็นบุคคลที่มาและรับใครไปเลย ทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ดวงวิญญาณจากไปด้วยตนเองในเวลาของเขา พ่อนี้พาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน ดังนั้นโยคะของสติปัญญาของลูกทั้งหมดคือการกลับบ้าน การละร่างของลูกนั้นก็ลูกเรียกว่าการตาย เมื่อร่างกายตายดวงวิญญาณก็จากไป เหตุนี้เองลูกจึงเรียกหาพ่อ บาบ่าได้โปรดมาและพาเราไปจากโลกนี้เกิด เราไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นี้อีกต่อไป เวลานี้ตามแผนของละครเราต้องกลับไป ผู้คนพูดว่า บาบ่า มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ เราไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นี้อีกต่อไป นี่คือโลกที่สกปรกมาก ทุกคนต้องตายอย่างแน่นอน เป็นสภาพของการปลดเกษียณของทุกคน เวลานี้ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ความตายจะไม่มาหาลูก ลูกไปในความสุข คัมภีร์ทั้งหมดกลายเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและคัมภีร์เหล่านั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง นี่คือเรื่องที่มีศรัทธามากของละคร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในเวลา นี้ เทปนี้ นาฬิกาทั้งหลาย ทั้งหมดนั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง ไม่จำเป็นต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ การชำระรอยของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกหมายความว่าสิ่งนั้นชำระเหมือนเดิมทุกประการ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้งและลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในสิ่งนี้ ลูกเข้าใจทุกสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นครูและสัตครูด้วยเช่นกัน ไม่สามารถมีมนุษย์เป็นเช่นนั้น ลูกเรียกผู้นี้ว่าบาบา ลูกเรียกท่านว่าประชาบิดาบุรพกรรม ผู้นี้ก็พูดเช่นกันว่า ลูกจะไม่ได้มรดกจากฉัน บาบูกานธีไม่ใช่พ่อของปวง

ประชา พ่อพูดว่า อย่าสับสนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ บอกพวกเขาว่า: เราไม่ได้เรียกบราห์มาว่าพระเจ้าหรือเทพ พ่อได้บอกเราแล้วว่าท่านเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขาในสภาพของการปลดเกษียณของเขาเพื่อที่จะชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ดูที่ภาพต้นไม้และท่านกำลังยืนอยู่ที่ยอดสุดนั้นอย่างไร ทุกคนนั้นอยู่ในสภาพตโมประธานของความเสื่อมโทรมของตนเองโดยสิ้นเชิง ผู้นี้ก็กำลังยืนอยู่ในสภาพที่ตโมประธานด้วยเช่นกันและมีบุคลิกเฉพาะเดียวกันเหล่านั้น พ่อเข้ามาในตัวเขาและให้ชื่อเขาว่าบราห์มา มิฉะนั้นแล้วจงบอกเราชื่อว่าชื่อบราห์มาจากไหน ผู้นี้ไม่บริสุทธิ์และผู้นี้บริสุทธิ์ เทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้นใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้นี้ก็กำลังจะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่านี้เป็นเรื่องที่มีศรัทธามากและต้องมีความเข้าใจ ผู้นี้(บราห์มา)กลายเป็นผู้หนึ่ง(วิษณุ)ในหนึ่งวินาทีและแล้วเขาก็ใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นผู้นี้(บราห์มา) พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนเขา ลูกก็ศึกษาด้วยเช่นกัน มีราชวงศ์ของเขาด้วยเช่นกัน มีวัดที่สร้างให้แก่ลักษมีและนารายณ์ และเราได้และกษณะด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเราได้และกษณะเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชายองค์แรกผู้ที่ต่อมากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ จากขอทานผู้นี้จะกลายเป็นเจ้าชาย และแล้วเจ้าชายก็กลายเป็นขอทาน เรื่องเหล่านี้ง่ายดายมาก! เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดอยู่ในรูปภาพทั้งสองเหล่านี้ ผู้นี้กลายเป็นสิ่งนั้น เนื่องจากเป็นคู่ พวกเขาจึงถูกแสดงให้เห็นด้วยสี่แขน ซึ่งเป็นหนทางของครอบครัว เพียงสวดกรูเท่านั้นที่พาลูกข้ามฟากไป พ่ออธิบายให้กับลูกอย่างชัดเจนมากแต่ลูกก็ต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน หากลูกจะต้องถามสามัคคนหนึ่งเกี่ยวกับภรรยาของเขา หรือถามภรรยาเกี่ยวกับสามีของเธอ แต่ละคนก็จะบอกลูกทันทีว่าอีกฝ่ายหนึ่งมีข้อบกพร่องอะไร พวกเขาจะพูดว่า ผู้นี้รับภรรยาในเรื่องนี้ หรือที่ทั้งสองกำลังก้าวเดินไปด้วยกันด้วยดี หรือพวกเขาจะพูดว่า เราทั้งสองก็ไม่ได้รับภรรยาและกัน เพราะเราทั้งสองกำลังก้าวไปด้วยกันอย่างเป็นมิตรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บางคนก็พยายามทำให้อีกคนหนึ่งล้มลง พ่อพูดว่า ลูกต้องเปลี่ยนธรรมชาติของลูกให้ดี ทุกคนนั้นมีธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจ เหล่าเทพมีธรรมชาติที่สูงส่ง ลูกรู้ทุกสิ่งเหล่านี้ ไม่มีสงครามระหว่างปีศาจกับเทพ ผู้คนของโลกเก่าจะสามารถพบปะกับผู้คนของโลกใหม่ได้อย่างไร พ่อพูดว่า ผู้คนนั้นและเขียนเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นในอดีตและสิ่งเหล่านั้นถูกเรียกว่าเรื่องเล่า เทศกาลทั้งหมดฯลฯ อ่างถึงเวลานี้ พวกเขาได้เฉลิมฉลองเทศกาลเหล่านั้นตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองเทศกาลในยุคทอง เรื่องทั้งหมดนี้ต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างของพวกเขา ลูกๆ บางคนจึงล้มหลายประเด็น ความรู้ที่ง่ายดาย ความรู้ทั้งหมดนี้สามารถซึมซับได้ในเจ็ดวัน ก่อนอื่นใดต้องมีการใส่ใจต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่กำลังกระทำในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ จงเฝ้าดูการละเล่นทั้งหมดในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่าได้กลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ขณะที่เห็นสิ่งใดๆในโลกนี้อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกจดจำสิ่งนั้น

2. เปลี่ยนธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจของลูกและสร้างสมธรรมชาติที่สูงส่ง กลายเป็นผู้ที่ช่วยเหลือกันและกันในขณะที่ลูกก้าวไปอย่าได้ทำให้ใครเป็นทุกข์

พร: ขอให้ลูกสัมผัสพลังทั้งหมดที่เกิดขึ้นในตัวลูกและกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ ผู้คนในโลกนี้มีรูปแบบของพลังในตัวพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของความมั่งคั่ง สติปัญญา ความสัมพันธ์ หรือสายใย ดังนั้นพวกเขาเชื่อว่านั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ บนพื้นฐานของพลังนั้นพวกเขาได้รับความสำเร็จ ลูกมีพลังทั้งหมด ลูกมีพลังแห่งความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายอยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีพลังของสติปัญญาของลูก และลูกยังมีพลังของตำแหน่งของลูกด้วยเช่นกัน ลูกมีพลังทั้งหมดในตัวลูก เพียงแค่สัมผัสกับพลังเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้นในตัวลูก และแล้วลูกจะได้รับความสำเร็จในเวลาอันด้วยวิธีที่ถูกต้องและดังนั้นจึงกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ

คติพจน์: พิจารณาจิตใจของลูกว่าเป็นสมบัติของพระเจ้าเสมอและใช้สิ่งนั้นเพื่องานที่สูงส่ง

*** โอม ชานติ ***